

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Pila Bohuslavice s.r.o.**
sídlem Velký dvůr 154, 747 19 Bohuslavice

proti
žalovanému: **Česká obchodní inspekce**
sídlem Štěpánská 15, 120 00 Praha

o žalobě na přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 24.4.2019, č.j. ČOI
56246/19/O100/4000/18/19/Be/Št

takto:

- I. Rozhodnutí České obchodní inspekce ze dne 24.4.2019, č.j. ČOI 56246/19/O100/4000/18/19/Be/Št **se zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3055 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Včas doručenou žalobou se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo změněno rozhodnutí inspektorátu ČOI Moravskoslezského a Olomouckého (dále jen „inspektorát“) ze dne 16. 10. 2018, č. j. 1115R-40/18/Kre/Kot, jímž byla žalobci uložena pokuta za správní delikt podle § 19a odst. 5 písm. a) zákona č. 22/1997 Sb., v rozhodném znění (dále jen „z.č. 22/1997 Sb.“). Inspektorát uložil žalobci pokutu ve výši 100 000 Kč, žalovaný změnil výši na 60 000 Kč, a ve zbytku rozhodnutí inspektorátu potvrdil.
2. Žalobce v žalobě namítl, že se žádného správního deliktu nedopustil. Kontrolní orgán tvrdí bez jakéhokoliv hmatatelného podkladu, že se u kontrolovaného zboží jednalo o konstrukční řezivo, přičemž žalobce tvrdí, že nikoliv. Žalovaný sám v odůvodnění napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že účetní doklady neobsahují označení konstrukční řezivo. Odběratelé žalobcova zboží byli namnoze truhláři, podlaháři, letečtí a vojenští modeláři, drobní kutilové. Pokud by se jednalo o stavební profesionály, nepochybně by sami vyžadovali předepsanou dokumentaci. Podle žalobce šlo o dřevěné polotovary a žalobce nemůže zabránit tomu, aby někdo od něj zboží jako nestavební polotovar odebral a pak jej použil nevhodně či dále přeprodával jako stavební řezivo. K údajnému zaměření nabídky na žalobcových internetových stránkách žalobce uvedl, že pouze nabízí úpravu zakoupeného řeziva dle přání zákazníka, a že drtivou většinu klientely tvoří stálí zákazníci, kteří si stránky ani neprohlíží. Žalobce dále namítl, že nemá povinnost poučovat zákazníka o tzv. negativním způsobu využití prodáváného zboží. Namítl také, že povinnost lze ukládat pouze na základě zákona, není tedy možné poukazovat na technické normy, komunitární legislativu nebo podzákoné předpisy jako v daném případě.
3. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby s tím, že v napadeném rozhodnutí je uvedena celá řada skutkových zjištění a argumentů pro zařazení předmětných dřevařských výrobků. Dále se zabýval evropskou právní úpravou a závazností harmonizovaných technických norem.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č.150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že inspektorát vydal dne 16.10.2018 pod č. j. 1115R-40/18/Kre/Kot rozhodnutí, jímž uznal žalobce vinným „z porušení právní povinnosti, kterého se dopustil ve smyslu § 19a odst. 5 písm. a) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, v rozhodném znění,

jako právnická osoba v postavení výrobce (podle § 2 odst. 1 písm. d) uvedeného zákona) tím, že uvedl na trh v období od 3.9.2014 do 13.10.2016 stavební výrobek – konstrukční dřevo s obdélníkovým průřezem – jmenovitých rozměrů, výrobek neošetřený nebo ošetřený proti biologickému napadení, který je stavební výrobek podle NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (dále jen „nařízení (EU) č. 305/2011“), ke kterému nevypracoval jako podklad pro prohlášení o vlastnostech technickou dokumentaci popisující všechny příslušné prvky vztahující se k požadovanému systému posuzování a ověřování stálosti vlastností, nevypracoval při jeho uvedení na trh prohlášení o vlastnostech v souladu s články 4 a 6 a nepřipojil k němu označení CE v souladu s články 8 a 9, jak tyto výše uvedené povinnosti výrobcům ukládá článek 11 odst. 1 nařízení (EU) č. 305/2011.“ V odůvodnění je ke konkretizaci výrobku uvedeno navíc oproti výroku pouze „viz jednotlivé faktury o uvedení výrobku na trh (např. hranoly, latě, prkna)“, aniž by tyto faktury byly v rozhodnutí uvedeny. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o konkretizaci výrobku, uvedl pouze v souvislosti s fakturou ze dne 11.5.2016 (odběratel Ing. K.), že šlo o „hranol IMP 50 x 100 mm, dl. 4 m impregnovaný“ a navíc oproti rozhodnutí inspektorátu provedl výčet faktur z období od 3.9.2014 do 13.10.2016 (vždy jen číslo faktury a datum, žádný popis výrobků).

6. Krajský soud připomíná, že předmětem přezkumu je rozhodnutí o správním deliktu, jde tedy o správní trestání, jehož stěžejní zásady byly opakovaně a jednoznačně vytýčeny judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví. Jednou z nejdůležitějších zásad je nesporně zásada nezaměnitelnosti výroku. *Výrok rozhodnutí o správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným* (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 15.1.2008 č.j. 2 As 34/2006-73). Jednoznačně, nezaměnitelně musí tedy být uveden konkrétní skutek, v němž je spatřováno porušení právních předpisů. V daném případě výrok rozhodnutí inspektorátu tyto požadavky nesplňuje. Dozvíme se z něj pouze to, že k obecně vymezenému jednání (uvádění výrobku na trh) mělo dojít ve velmi dlouhém časovém úseku od 3.9.2014 do 13.10.2016, avšak zcela chybí místo spáchání a konkretizace výrobku (výrobků?), které měly být uvedeny na trh bez příslušných prohlášení a označení. Kolik jich bylo? Jak vypadaly? Byly ošetřené nebo neošetřené? Vyčíst lze pouze to, že se mělo jednat o dřevo, a to s obdélníkovým průřezem. Za této situace nemá soud co přezkoumávat. Nemůže se vyjádřit především ke stěžejní námitce, zda se jednalo o „konstrukční dřevo“ vyžadující speciální postup při uvádění na trh, či nikoli, ani k žádné další navazující otázce. Žalovaný tuto zásadní vadu nijak nenapravil, soudu proto nezbývá, než jeho rozhodnutí zrušit a věc vrátit správním orgánům k dalšímu řízení.
7. Nad to soud uvádí, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů by neobstála také pro nedostatek důvodů. Žalobce po celou dobu správního řízení opakovaně tvrdil, že nešlo o „konstrukční dřevo“ a nabízel svou verzi (stejně jako v žalobě). Důkazní břemeno tíží v daném případě správní orgány, nikoli žalobce. Je na správních orgánech, aby konkrétně a přesvědčivě vyložily rozhodující pojmy a aplikovaly je na konkrétní případ, a to na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu, popsaného v odůvodnění rozhodnutí. Správní orgány obou stupňů se v daném případě soustředily na citace nařízení (EU) č. 305/2011, zákona č. 22/1997 Sb. a dalších předpisů, jako by měly za to, že situace je jasná

(srov. v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného: „není důvodná pochybnost, jestli šlo o konstrukční řezivo“ atd.).

8. Pro věc rozhodující definice „stavebního výrobku“ (článek 2 bod 1 nařízení (EU) č. 305/2011) je však obecná (výrobek nebo sestava, které jsou vyrobeny nebo uvedeny na trh za účelem trvalého zabudování do stavby nebo její části a jejichž vlastnosti ovlivňují vlastnost stavby s ohledem na základní požadavky na stavby), takže je nutno, aby ji správní orgány dostatečně podrobně a konkrétně vyložily s ohledem na daný případ, a to nikoli pouze obecným odkazem na další normu (EN 14081-1:2005 + A1:2011 Dřevěné konstrukce – Konstrukční dřevo obdélníkového průřezu tříděné podle pevnosti). Podle názoru soudu žalovaný navíc v odůvodnění volně zaměňuje pojmy „řezivo“ a „konstrukční řezivo“, a chybí zde také úvaha, na základě níž správní orgány dospěly k názoru, že žalobce uváděl výrobky na trh „za účelem trvalého zabudování do stavby nebo její části“. Poukaz na žalobcovy internetové stránky („ze zaměření nabídky v internetovém obchodě je nutno stavební užití řeziva předpokládat“) je přitom podle krajského soudu nedostatečný pro závěr o spáchání správního deliktu.
9. Krajský soud tedy zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a vrátil věc k dalšímu řízení.
10. Procesně úspěšný žalobce má v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. nárok na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, které v daném případě představuje zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč a poštovné 55 Kč. Žalobce nebyl úspěšný s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, proto soud nezahrnul do náhrady nákladů řízení částku 1 000 Kč zaplacenou žalobcem za tento návrh. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat nařízení výkonu rozhodnutí.

Ostrava 6. února 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

